

Νυχτερινό Ματς...
Άρη Ταστάνη

Εδώ, τις νύχτες, το αγέρι,
λυσομανά στους τσίγκους των πλυσταριών
και γρατζουνίζει τις τζαμαρίες των ψιλικατζίδικων.
Με απονιά ξεσκίζει τ' αναρριχητικά φυτά
και κάνει σλάλομ στις καμπάνες της «Παναγίτσας».
Το λασπόνερο,
βαλτώνει στα τσαρούχια του χάλκινου Καραϊσκάκη...
Το αγρίμι,
σκούζει με τέμπο πάνω από τα εκτός σχεδίου κοτέτσια...
Στα «Τρία βράχια»
χωλοί ποδηλάτες συλλέγουν σαλιγκάρια...
Στο «Μαντρί του Τσέλιγκα», Καθαρή Δευτέρα,
μερακλήδες γεύονται κουραμάνα ψημένη σε απεμπλουτισμένο ουράνιο...

Οι γερασμένοι συγκάτοικοί του,
αμήχανα έκλεισαν τα παραθυρόφυλλα
και γύρισαν στους δακοχτυπημένους ελαιώνες του νησιού τους,
χωρίς να προσέξουν τα δακρυσμένα μάτια του,
που σαν νούφαρα πατημένα,
χάνονταν στις μουχλιασμένες επικράτειες του ταβανιού...

Τα πόδια του, κολώνες «ξηρού πάγου»,
φοράνε κόκκινα μποτάκια πατινάζ
και στην πίστα του μυαλού του,
εκτελούν σχεδόν επαγγελματικά αέρινες πιρουέτες...

Οι θεατές στην κερκίδα του κρεβατιού του,
ρίχνουν κροτίδες, γιουχάρουν, ανάβουν αναπτήρες,
δείχνουν τα ... τέτοια τους,
φτύνουν ροχάλες με σουσάμι, εκσφενδονίζουν κορνέδες,
πηδάνε τη μάνα του διαιτητή και τη θεία του λάισμαν...

Και είναι σίγουρο.
Πάλι δεν θα βρεθεί ένας γενναίος εισαγγελέας
να διακόψει το ματς.
Ούτε μια νυχτερινή νοσοκόμα,
με αναλγητικά να ρίξει τον πυρετό των οστών
και να καταπολεμήσει με αντιβιοτικά
την ιογενή αλλεργία της μοναξιάς του.

(2003)

Πηγή: Τασάνης, Α. (2011) *Τα ταξίδια μου* (σ. 88). Αθήνα: ΚΨΜ.